

§§ 8 og 9

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1169).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse, saaledes som det er vedtaget i Landstinget. Lovforslaget omfatter 659 Ansøgere. Dette er et betydelig mindre Antal, end Lovforslaget i Fjor indeholdt, idet det, da det kom til Folketinget fra Landstinget, omfattede 890. Denne Nedgang staar i nogen Grad i Forbindelse med den Drøftelse, der fandt Sted baade i Landstinget og i Folketinget i Fjor, idet der var Enighed om, at man bl. a. paa Grund af de ændrede Forsørgelsesregler i Socialreformen maatte forhandle nærmere om den fremtidige Naturalisationspraksis herhjemme. Som jeg bebudede i Fjor ved Forhandlingen her i Folketinget, er der i Vinterens Løb i Indenrigsministeriet foretaget visse Undersøgelser vedrørende hele Spørgsmaalet, ogsaa med Henblik paa de i Udlandet gældende Naturalisationsregler, og Resultatet af disse Undersøgelser blev under Lovforslagets Behandling i Landstinget overgivet til det paagældende Landstingsudvalg. Forhandlingerne om hele dette Spørgsmaal med Henblik paa Fremtiden blev ikke tilendebragt i Landstingsudvalget, men der var mellem dette og mig Enighed om at fremme Lovforslaget, saaledes som det her foreligger. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget, idet jeg gør opmærksom paa, at der ogsaa er Enighed mellem Landstingsudvalget og mig om, at det Materiale, der altsaa i Aar har været afgivet til Landstingsudvalget, vil blive gjort til Genstand for fortsat Behandling i den kommende Rigsdagssamling.

Vagn Bro: Jeg er i Stand til at anbefale det foreliggende Lovforslag og skal

hertil kun føje, at jeg kan takke Ministeren, fordi de Henstillinger, der blev gjort under sidste Aars Behandling, har resulteret i, at man i Ministeriet har optaget denne Sag til nærmere Undersøgelse. Resultatet er jo, som det allerede er nævnt, i Aar blevet dette, at Lovforslaget omfatter 250 à 300 færre Personer. Jeg forstod paa Ministeren, at Meningen var, at Behandlingen af det Memorandum, der er kommet fra Indenrigsministeriet og som har været forelagt i Landstinget, skulde fortsættes der næste Aar. Det er jo muligt, at det er et meget stort Memorandum, saaledes at vi her i Folketinget ikke kan faa Tid til at behandle det. Men jeg vilde være glad ved, om vi under en meget kort Udvalgsbehandling lige kunde faa Lejlighed til at se dette Dokument, og hvis ikke noget skulde være til Hinder derfor, skal jeg anbefale Lovforslaget og henstille, at det senere kommer i et Udvalg, som selvfølgelig — det vil vi i hvert Fald bidrage til — skal faa en ganske overordentlig kort Virksomhed.

Pürschel: Jeg kan ligesom den ærede foregaaende Taler takke Ministeren, fordi der er taget Hensyn til den Henstilling, der, jeg tror først fra vor Side, blev rettet til ham i Fjor om at tage Principperne for Meddelelse af Indfødsret ved Lov op til nærmere Overvejelse, og jeg kan hilse med Tilfredshed, at det foreløbige Resultat er, at Tallet af dem, der faar Indfødsret, vil gaa ikke uvæsentligt ned.

Dernæst skal jeg med Hensyn til det omtalte Memorandum sige, at naar det højtærede Landstingsudvalg, der jo strutter af Sagkundskab paa dette Omraade, ikke har kunnet arbejde sig igennem det i den Tid, der har staaet til Raadighed for Udvalget, nærer jeg en beskeden Tvivl om, at selv det mest udmærkede Folketingsudvalg vil kunne naa igennem dette Memorandum i den Tid af Samlingen, der forhaabentlig staar tilbage. Derfor skal jeg af Hensyn til dette Memorandum indskrænke mig til at sige, at jeg vil haabe, det høje Landsting maa blive færdigt med at studere det i saa god Tid, at der kan overlades Folketinget en rimelig Tid til at se paa det. Men det er jo med Indfødsretloven saaledes, at Landstinget altid beholder den lige til de allersidste Dage i Samlingen. Det er, om jeg saa maa sige, en Slags Gængæld, fordi Folketinget altid beholder Finansloven saa længe, det er to